

Chrzest, Pokuta, Eucharystia: Sakramenty Nowego Życia, Nawrócenia i Komunii

Wzajemna zależność między sakramentami

Byłoby dużym nieporozumieniem traktować Eucharystię tylko jako jeden z siedmiu sakramentów. Eucharystia, jako źródło i szczyt życia Kościoła i poszczególnych chrześcijan, na tle wszystkich, jawi się raczej jako sakrament wyjątkowy.

Eucharystia jest w pełnym tego słowa znaczeniu celebrowaniem przez Kościół tajemnicy paschalnej Chrystusa, Jego śmierci i zmartwychwstania oraz zesłania Ducha Świętego. Inne sakramenty są szczególnymi postaciami celebrowania tej tajemnicy paschalnej i ukazują szczególne drogi, dzięki którym ma ona zastosowanie w naszym życiu; na przykład: sakrament bierzmowania umacnia nas do pełnienia misji, sakrament pokuty udziela nam miłosiernego przebaczenia, a sakrament małżeństwa udziela nam łask do życia w czułym i życiodajnym przymierzu małżeńskim.

Kiedy weźmiemy pod uwagę wielką łaskę nawrócenia i pojednania, łatwo dostrzeżemy szczególny związek jaki istnieje między trzema sakramentami: Chrztem, Pokutą i Eucharystią.

Chrzest święty zanurza nas w śmierć i zmartwychwstanie Jezusa a przez to łączy nas z Jego Ojcem i sobą nawzajem (zob. Rzym. 6:3-4) jako członki Jego Ciała, czyli Kościoła (zob. Ef 4:4-6). Ważne jest, aby pamiętać, że Chrzest jest także sakramentem nawrócenia i pojednania ponieważ uświęca grzeszników. Po poruszającym przemówieniu Piotra w pierwszym dniu Pięćdziesiątnicy, ludzie pytali go o to, co powinni czynić aby osiągnąć zbawienie. Piotr odpowiedział: „*Nawróćcie się i niech każdy ochrzci się na odpuszczenie waszych grzechów*” (zob. Dz 2:14-39). Chrzest nawrócenia oznacza, że grzechy są odpuszczone, zarówno grzech pierworodny jak i grzechy osobiste, i że jesteśmy pojednani z Bogiem. Jesteśmy w komunii z Tym, który chce dzielić się Swoim życiem z nami.

Sakrament Pokuty nazywany jest drugim Chrztem. Jest to sakrament dla tych, którzy po Chrzcie, kiedy to nieodwołalnie zostali uznani za dzieci Boże, zgrzeszyli i tym samym oddalili się od Boga

i Ciała Chrystusa, to jest Kościoła. Sakrament Pokuty odnawia łaskę nawrócenia i odbudowuje naszą łączność z Bogiem i Jego Kościołem. Przywraca nas do komunii z Bogiem i Kościołem zapoczątkowanej na Chrzcie świętym. Skierowuje nas także do Eucharystii, która uobecnia i urzeczywistnia tę pełnię komunii i pojednania ofiarowane nam w sakramentalnej śmierci i życiodajnym zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Mówiąc jaśniej, te trzy sakramenty: Chrzest, Pokuta i Eucharystia są nieodłącznie ze sobą powiązane jako sakramenty nowego życia, nawrócenia i komunii, czyli uczestnictwa w tym nowym życiu.

Mówiąc krótko, Chrzest udziela nam przebaczenia grzechów, dokonuje zwrotu w naszym życiu czyli nawrócenia, oraz sprawia, że przynależymy do Jezusa Chrystusa i Jego Kościoła. Pokuta jest uzależniona od Chrztu i odradza, ożywia przebaczenie i przynależność które miało swój początek we Chrzcie świętym. W tym samym czasie, Pokuta umożliwia nasz powrót do komunii z Bogiem, której kulminacyjnym momentem jest Eucharystia, a więc komunია z ofiarą Chrystusa i Jego Ciałem, czyli Kościołem.

Takie rozumienie relacji zachodzących między Chrztem, Pokutą i Eucharystią, sakramentami nowego życia, nawrócenia i komunii, może być pomocne w skoncentrowaniu szczególnej uwagi na Eucharystii i nawróceniu. Jak dokładnie nasza skrucha, nawrócenie serca, nasze szukanie i przyjęcie Bożego przebaczenia, mają się do naszego udziału w Eucharystii jako współuczestnictwie w ofierze Jezusa i życiu Jego Ciała, Kościoła?

Eucharystia zakłada nawrócenie

Mieć udział w Ciele i Krwi Pańskiej, uczestniczyć w Jego ofierze, być złączonym najściślej jak tylko to możliwe z innymi wiernymi w tajemnicy odkupieńczej miłości Boga - wszystko to zakłada istnienie nawróconego serca, bo tylko takie serce zdolne jest do tej świętej komunii. Jeżeli naprawdę jesteśmy z dala od Boga i naszych bliźnich, to dopóki nie żałujemy tego i nie przyjmujemy Bożego przebaczenia, jesteśmy niezdolni do

komunii. W Ewangelii Mateusza Jezus mówi: „Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim! Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!” (Mt 5:23-24). Podobnie, święty Paweł pisze: „... każdy, kto spożywa chleb lub pije kielich Pański niegodnie, winny będzie Ciała i Krwi Pańskiej. Niech przeto człowiek baczy na siebie samego, spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. Kto bowiem spożywa i pije nie zważając na Ciałło (Pańskie), wyrok sobie spożywa i pije” (1 Kor 11:27-30). W świetle tych biblijnych zaleceń, Kościół uczy, że ci, którzy mają świadomość, iż popełnili w swoim życiu jakiś poważny grzech, muszą najpierw wyznać te grzechy w sakramencie Pokuty i otrzymać przebaczenie zanim przyjmą Ciałło i Krew Pańską podczas Eucharystii.

Eucharystia zawiera nawrócenie i przebaczenie

Jest wiele modlitw w liturgii Eucharystycznej, które wzywają Bożego miłosierdzia i przebaczenia. Są to modlitwy skruchy. Na przykład Akt Pokutny na początku Mszy świętej zawiera zaproszenie do przypomnienia sobie grzechów wraz z prośbą o Boże miłosierdzie, „Panie, zmiłuj się nad nami...”, albo „Kyrie eleison”. „Chwała na wysokości Bogu” czyli „Gloria” też zawiera słowa „Panie Boże, Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami”. Głoszenie Ewangelii nie jest tylko wezwaniem do nawrócenia ale momentem przebaczenia; wskazuje na to modlitwa wypowiedziana przez kapłana po zakończeniu Ewangelii: „Niech słowa Ewangelii zglądzą nasze grzechy”. W Modlitwie Eucharystycznej ze skruchą zwracamy się do Boga prosząc o przebaczenie: „Chociaż jesteśmy grzeszni, ufamy w Twoje miłosierdzie i miłość. Nie zważaj na to,

na co naprawdę zasługujemy, ale udziel nam Swojego przebaczenia”. Słowa konsekracji mówią o przebaczeniu już na początku: „Krew nowego i wiecznego przymierza... będzie wylana... na odpuszczenie grzechów”. Modlitwa Pańska czyli „Ojcze nasz”, „Baranku Boży” i „Panie, nie jestem godzien” z obrzędu komunii - wszystko to zawiera słowa mówiące o żalu i przebaczeniu.

Chociaż to nie umniejsza potrzeby sakramentu Pokuty, Eucharystia jest wydarzeniem nowego życia, nawrócenia, przebaczenia i pojednania. Kościół poucza, że poprzez nasze uczestnictwo w celebracji Eucharystii, są nam odpuszczone grzechy powszednie.

Nawrócenie, Pojednanie i Komunia jako owoce Eucharystii

Według nauki Kościoła, nasze uczestnictwo w Eucharystii, umożliwia nam unikać grzechu. Innymi słowy, Eucharystia daje nam moc, aby żyć jak człowiek nawrócony i przemieniony. Sprawowanie Eucharystii wzywa nas do tego, aby w swojej codzienności, żyć w pełnej komunii z Bogiem i wzajemnie ze sobą w Ciele Chrystusa. Podstawę dla takich przekonań daje nam nauka świętego Pawła: „Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele

Chrystusa? Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno Ciałło. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba” (1 Kor 10:16-17). W Eucharystii, która jest źródłem i szczytem życia Kościoła i poszczególnych wiernych, odnajdujemy kulminacyjny punkt naszej pielgrzymki nawrócenia i komunii. Tutaj bowiem odnajdujemy Chrystusa, który jest naszym życiem i naszym pokojem.

Sakrament Pokuty albo Pojednania zawiera 5 elementów: osobisty żal za grzechy, jakie przypomnieliśmy sobie w czasie rachunku sumienia; wyrażenie tego żalu w akcie skruchy; wyznanie grzechów kapłanowi; spełnienie aktu pokutnego jako częściowe zadośćuczynienie za nasze grzechy; przyjęcie rozgrzeszenia (absolucji).

Za wyjątkiem przypadku nagłej konieczności, Kościół nie zezwala na oddzielenie jednego z tych elementów (na przykład: indywidualna spowiedź bez pośrednictwa kapłana). W Archidiecezji Chicago do sakramentu Pokuty zasadniczo można przystępować przez cały rok we wszystkich naszych parafiach. Podczas Adwentu i Wielkiego Postu, szczególnie zaleca się wspólne przygotowanie do przyjęcia sakramentu Pokuty czy Pojednania.
